

sredno — celo krivi. Neverjetno to naše mnenje ni, že zato ne, ker so Srbi sebično, ne poraj-taje na koristi Slavjanov, boj začeli v tem, ko se še niso nič bili za-nj prav pripravili. To bo bili težko storili, ko bi ne vedeli, da stoji kdo za njimi.

To je tudi — poleg drugih pomislikov — bilo krivo, da mi že koj s kraja nismo stali na strani Srbov, če prav bi jih v drugih okoliščinah radi videli močne in zato naše dobre sosede.

Iz bauernvereina Mariborske okolice.

Maribor, koncem novembra.

Zopet so bili skupaj, ti gospodje iz bauernvereina. Götzoza dvorana je imela to srečo, da so se va-nji zbrali. Do nje so jim tu pa tam pot kazala banderica, ki so jih razobesili, to-krat pa samo po Tegetthofovih ulicah in pa pred dvorano.

In bilo je jih na število precej, samo da je bila to za-nje velika sreča, da si niso v roke segali, sicer pa bi se bili drug drugemu čudili, kako da so v zborovanje „kmečkega društva“ prišli, kajti žaljev bi si ne bili veliko na rokah ošlatali. Skorej izključljivo gospoda se je bila sešla v zborovanje.

Predsednik g. Appoth, no ta še je neko-liko na kmeta spomnil, kajti videlo se mu je, da si je v strahu, pred seboj videti pač gospode ali kmetov skoraj nič. In bilo je pri tem zborovanju še celo v soboto, ko pride vendar-le kmečko ljudstvo v mesto in bilo ga je tudi veliko po mestu, a kakor navlaš h Götzu, k zboru kmetje niso prišli. Tega gospod ni pričakoval, saj jim je po vseh oglih mesta bil naznanil, da je „dolž-nost“ kmetov priti k zboru, pa kogar pred seboj ni videl, to so bili kmetje. Ubog je pač pred-sednik kmečkega društva, če ostane brez kmeč-kih poslušalcev.

Blizu to si je mislil tudi prvi govornik g. profesor iz Gradca. Moral se je sam za kmeč-kega sina izdati, sicer bi ne bilo kazalo mu govoriti o kmetijstvu, kajti če poslušaleci niso kmetje, mora vsaj govornik biti iz kmečkega pokolenja. In moder je ta gospod. V Gradcu so se ga že naveličali, ob volitvah so se ga na vse pretege branili in nič niso več dali za nje-gove otrobe, katerih je sicer kaj rad jim po-nujal. Tedaj pa si je mož mislil: v Mariboru, v kmečkem društvu bodo pa moje otrobe radi vsprejeli in jih še dobro plačali. In resnica, poln žakelj jih je prinesel seboj, ali imel je v tem le še nesrečo. Kmetov ni bilo, gospoda pa z njegovimi otrobi ni kam vedela in tako jih je sicer spečal, ali težko, da je bil s svojo kup-čijo zadovoljen.

Več sreče je imel tajnik c. kr. kmetijske družbe v Gradcu, g. Fr. Müller. Bil sem, kacih

10 let bo tega, gospoda slišal nekje govoriti, dolgo, neizrečeno dolgo je bil govoril, toda le — stenam kajti poslušaleci ga ali niso razume-li ali pa jim ni bilo novo, kar je govoril, v prvem četrt ure so se bili zato skorej vsi iz hiše izmuznili in on je govoril, kakor sem rekel, stenam. Tokrat pa rad priznam, da to, kar je gospod govoril, ni čisto brez vsega, za to pa tembolj obžaljujem, da je pri zborovanju bauernvereina govoril, kajti tem, ki so ga poslušali, je čisto zastoj govoril. Za to mu še pa povrh in najrajši izrečem svojo zahvalo, ker je če tudi ne tako odločno, kakor bi bil moral, pobil g. profesorja iz Gradca, ki je bil rekel, da še kmeta reši le zveza, carinska zveza z Nemčijo. — Ne ta zveza, je blizu rekel, pač pa umna, ne prenapeta sadjereja in pa gleštanje trav-nikov, v tem je sedaj še prava pomoč in isti-nito rešenje kmeta. Živina redi kmeta, kmet pa redi za to živino!

Nebodigatreba, g. dr. K. Ausserer je bil pa na to nekaj še izpregovoril, toda mož ali ni vedel, kaj bi rekel ali pa si je mislil, da bi v takem društvu zastoj govoril, tedaj pa je predlagal, naj bi se o reči, ki jo je hotel raz-pravljati, govorilo pri prihodnjem zboru.

Vsi so prikimali in g. predsednik se je za tem še trgoma Marenbergu in Muti na-grozil, češ da bo v enem njiju prihodnje leto zborovanje bauernvereina.

Gospodje so na to vsi, kakor na povelje segli po svojem vrču piva in se drug za drugim iz dvorane porazgubili.

Gospodarske stvari.

Kako sočivje prezimovati in shranjevati.

Sočivje se ne prideluje samo za to, da se z njegovim pridelkom nahipna potreba, bodi si v kuhinji bodi si na trgu pokrije, ampak so-čivar mora tudi skrbeti, da more si po zimi s potrebnim sočivjem kuhinjo in trg založiti.

Mogoče je celo sočivje v primernih pro-storih in s pravim ravnanjem tako dolgo hra-niti, da že zopet novo sočivje prinašati začne. Da tako shranjevanje veliko dobička prinese, kdo bi ne hotel tega sprevideti, ker je to vsa-kemu dobro znano. In zato mislimo, da bodo tudi naslednje vrstice bralcem našega lista dobro došle.

Da si je tudi resnica, da se iz vrta skozi celo leto sočivje dobiva in jemlje, je vendar tudi ravno tako resnično, da se sočivje pogla-vitno jeseni iz vrta pospravlja in sicer naj bolj za to, da se za zimo hrani in vzdržuje. Pri tem pospravljanju treba je na prvem mestu gledati na pravi čas, v katerem se sočivje iz vrta v prezimovališča pospravljati začne. Pred vsem

mora ob času pospravljanja biti vreme suho, kajti od tega je tudi trpežnost sočivja po zimi najbolj závisno. Na drugem mestu moramo pa pozornost obračati na kakovost prezimovališča, ki mora biti zavarovano proti mrazu, dalje suho in zračno.

Posamezna sočivja so pa tudi različno občutljiva in tudi na to okoliščino se mora potreben ozir jemati. V obče velja, da je korenstvo in gomolje bolj trdno in da se laglje hraniti da. Za to zadostujejo o suhi legi jame, katere se naredijo, gomolje in korenstvo v nje pospravi in potem s prstjo pokrije. Ko bi se pa bilo mraza bati, pokrijejo se take jame še z nasteljo, z listjem ali slamo vrh prsti. Če so te kopice v jamah nekoliko večje in širje, bode dobro storjeno, ako se to rastlinje položi nad votlo podlago, katera se s cevijo, ki pelje navzgor, zveže. Tako se vedno prezračevanje omogoči.

Tudi trdnejše kapusovine se dajo na prostem pod milim nebom v zemlji shranjevati in sicer na dvojni način. Ali se posamezne glave s koceni in koreninami vred podrejo in v plitvih jamah gori do glav s prstjo zasujejo in potem z dolgo slamo dobro pokrijejo, ali pa, kar se v novejšem času priporočati začena, obrnejo se glave tako, da stojijo na glavah v ravnoprstnih jamah. Mali prostori med posameznimi glavami se s prstjo zasujejo in potem se vse s prstjo in poslednjič s slamo pokrije.

Bolj občutljivo sočivje, kakor cvetni kapus, brokoli, raževi kapus, koloraba itd. pa ni kmalu s tako malo postrežbo zadovoljno. Da ne pozgubijo svojih najboljših lastnosti, zahtevajo suho, zračno in svitlo klet, v kateri se s koreninami v prst zagrebejo.

Dokler se pa sočivje shranjuje, pa tudi ne smemo rok križem držati in misliti, da je že vse v redu in zadosti; marveč treba je zopet in zopet od tedna do tedna pregledovati in kjer se kaj gnjilobe prikaže, jo treba odbirati in odstranjevati. Ako se to ne stori, nastane nevarnost, da po malem s časom vse pogujije in strohni in da je ves naš trud in vse delo zastonj. Iz istega vzroka nastane v časih tudi potreba, da se zagrebena sočivje večkrat presadi. „P. L.“

Sejmovi. 7. decembra: v Starem trgu, Dobrni, Podsredi, Sevnici, Cmureku, pri sv. Miklavžu pri Sotlji, v Vozenicah.

Dopisi.

Iz Maribora. (O deželnem zboru.) Naši poslanci so sedaj v deželnem zboru v Gradcu. Prvi seji ste bili le bolj poslovni, volili so se razni odseki in razdelili med nje predlogi, o katerih se bo v zboru razpravljalo.

Naših poslancev je g. dr. Dominkuš v finančnem, g. dr. Šuc v šolskem, g. dr. Radej v gospodarskem, v železniškem odseku pa gg. baron Gödel in M. Vošnjak, samo v peticijskem pa občinskem niso marali Slovenca. — Bolj živa je bila seja v ponedeljek 30. dne novembra. Poslanec gosp. ces. svetovalec Jerman je poleg 12 tovarišev vložil predlog, naj bi se sklenila postava, vsled katere bi se ženitev nemaničev le godila, kedar bi jo politična gosposka pripustila. Isti poslanec je na dalje naznanil, da bode do c. kr. namestnika vprašanje stavil, zakaj se rezervisti kličejo po nedeljah in praznikih h kontrolskim zborom. Na mesto rajnega Pairhuberja volili so poslanca za Maribor in tov., g. dr. Jož. Schmidererja v deželni odbor. Mož je volitev z vidnim veseljem vzprejel, pa ob enem tudi dal Slovincem breco, kajti obljubil je, da bo vedno nemško mislil. Mi mu radi verjamemo to, ne pa tako tega, kar je še pristavil, da bo v svojem poslovanju objektivni; ne, tega se doehmal nismo prepričevali pri njem.

Iz Ljutomerskih gor. Mi smo tistih misli, kakor Murski poljanci, ki so se v zadnjem „Slov. G.“ oglasili. Slovenski Ljutomeržani ne vdajte se! Tudi mi se bomo za naprej držali načela „svoji k svojim“, da vam ne bode nobena škoda, če boste stali za domačo stvar, če boste vzdignili svoj glas za narodno reč. Zakaj bi enkrat vi ne sedeli na stolih občinskega sveta, na katerih so nemškutarji že toliko hlač raztrgali. Vsak naj bi svojo dolžnost storil, zmaga bila pa bi vaša. — Ko je Cir, mogočni perzijski kralj svoje vojščake učil, kako se imajo nositi, če hočejo zmagati, jim je djal: „Vsaki se naj nosi tako, kakor bi vse le na njem stalo, in vaša zmaga bo gotova.“ Naj tedaj nobeden izmed vas ne reče: „Bodo že brez mene opravili!“

Od sv. Lovrenca v puščavi. (Pobirki za našo veselico.) Lepo nam je „Gosp.“ poročal, kako je kmečko bralno društvo dne 15. nov. v našem trgu zborovalo kljubu vsem oviram, ki so se mu še v zadnjem trenutku stavile. Nekateri bi bili radi zborovanje na vsak način zabranili; ker pa to nikakor ni bilo mogoče, začeli so lagati in obrekovati. Pravili so okrog, da je zborovanje prepovedano in da vsaj ni varno tja iti, kajti nastal bo grozovit pretep. Da si je vsak lahko spoznal, kako debela laž je vse to, splašili so se nekateri vendar-le in so tako izostali. Naprosili smo bili občinskega slugo, da je v jutro pri cerkvi oznanil, da je vse to besedovanje neresnično in da se bode veselica brez vsega zadržka ravno tako vršila, kakor je bila napovedana. Ko pa to izvé eden tukajšnjih prusko-nemških prvakov, strašno se raztogoti, lice se mu tako nabuhne, da ga je bilo za dobre $\frac{3}{4}$ več, kakor navadno, ter vso svojo požolteno